

undervisningen en førerstilling. Og den har i fru *Meyer* fået en fortolker, der ser sundt på barneundervisningen. Bogen gennemgår det praktiske livs vigtigste naturfænomener på den måde, at intet fordres lært, som eleven ikke kan undersøge og drage slutning af gennem de eksperimenter, der gøres efter bogens anvisning. Først gøre forsøgene på skolen — så læse om det hjemme. Endvidere er der medtaget en vejledning i de simpleste kemiske processer, stadig med dagliglivet som tilknytningspunkt.

De apparater, bogen kræver, er næsten alle meget billige — endnu en anbefaling for bogen.

G. R.

Fernando Linderberg: Fyrst Krapotkin og den ideelle Anarkisme. (Udvidet sært tryk af „For Kirke og Kultur“, 40 S. I Kommission hos Lehmann og Stage, Kbhvn. 1904.)

En virkelig redegørelse for de betydelige emner, denne overskrift antyder, kan man naturligvis ikke vente at finde i en saa kort afhandling. Denne er da ogsaa hvad *Krapotkin* angaar (de første tre fjerdedele) væsentligst et ekserpt af hans lettilgængelige selvbiografi: „En Anarkists erindringer“ og for den sidste fjerdedels vedkommende et referat af hans nyeste bog „Mutual aid“ (Gensidig Hjælp).

Hertil kommer som slutningskapitel nogle bemærkninger af *Linderberg* om „anarkismen og socialismen“, der har krav paa selvstændig interesse. *Linderberg* gør meget rigtigt opmærksom paa det uklare forhold, der bestaar mellem disse to retningers samfundsbetragtning, og paaviser, hvorledes vort socialdemokrati har bidraget til at øge forvirringen ved f. eks. snart at sætte anarkismen i ban, snart tilegne sig *Krapotkin* som „socialist“.

Det hastigste overblik over mod-sætningerne faar man maaske ved at fastholde som hovedtendens for socialdemokratiet at udforme den moderne statstanke til sin yderste konsekvens (dog ikke altid lige konsekvent!) og med en saa fuldkommen centralisation som mulig, medens anarkismens hovedtendens gaar i retning af at udforme kommunalselvstyret i samme grad og med indskrænkning af centralisationen til at omfatte det mindst mulige.

Ved at udvikle dette synspunkt i enkelt-heder, kan man konstruere sig til de punkter, hvor socialdemokratens og anarkistens veje; skilles og herved støder man straks paa noget saa væsentligt som nutidens parlament, hvoraf anarkisterne intet venter sig, me-

dens de fleste landes socialdemokrater jo i lange tider der har nedlagt et betydeligt arbejde, i den tro, at de kommer deres maal nærmere derved. Man kan derfor heller ikke sige, at de praktiske bestræbelser, selv i begyndelsen, vil falde sammen for de to retninger. Her vinder *Linderbergs* bemærkninger som sagt i betydning, fordi det af dem er tilladt at slutte, at han har mere interesse for de praktiske forsøg, der gaar i retning af smaa fri associationer end for socialdemokraternes altopslugende stat, og da dette er værd at mærke sig selv for den, der hverken er anarkist eller socialdemokrat, tør man haabe, at det let læste Skrift maa vinde indgang ogsaa ud over „For Kirke og Kultur's snævrere kreds.

W-K.

Vi har desuden modtaget fra:

Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag:

Fr. Lange: Slægter.

Pauper frater: Det faste Punkt.

Johanne Louise Heiberg: Et Liv, genoplevet i Erindringen. Folkeudgave 1. Hefte.

Ingeborg Petersen: Umyndige Hjerter.

Hagerups Forlag:

Panums illustrerede Lægebog, 1ste Hefte af 2den Udgave.

— **Børnevennen.** Januar Kvartal (Nr. 1—6) pr. Kvt. 35 Øre. I Januar Kvartal har *Børnevennen* som sædvanlig bragt en Mængde mindre Fortællinger, Digte, Billeder, Fritidsøvelser o. s. v., som har været god og tiltrækkende Læsning for Børnene, men desuden har Bladet i sine Tillæg uden Forhøjelse af den billige Pris paa-begyndt 2 større illustrerede Fortællinger, nemlig: „Nybyggerliv i det vilde Vesten“ og „Morten Tvede“.

Theo. Bergs Forlag:

Uffe Birkedal: Skin eller Sandhed i Folkekirken.

Udlandet.

England. Stemmeretten. Af Dagspressen for 18de ds. tager vi følgende Telegram, der vel er værd at lægge Mærke til:

London, 16de Marts. Underhuset har med 182 St. mod 68 St. vedtaget en Resolution, der udtaler sig for at udstrække Stemmeretten til Kvinder.